

EL DAVANTAL de L'AVIA

Aquella peça tant estimada,
si senyor? Li faria un monument,

Davant al sempre al damunt,
feinejant, i trastejant, a tot arreu,
protegint la bata, o el vestit,
i la peça que no es veu.

Paelles, olles, o el que crema,
treure i decantar del foc,
mà de davantal, i és una ajuda,
tornant la peça, al seu lloc.

Si la mainada ve plorant,
el davantal és una meravella,
quan del plor, la cara es confront,
li eixugues la carona, i ja és neta?

Sortint a la eixida, o al galliner,
a conduir els conills, o gallines,
collir els ous, i fruita, d'algun fruiter,
el davantal a punt, molt aprecies.

Surts a l'hort i "t'enfredoreixes",
les verdures fresques, estàs collint,
les mans i braços t'emboliques,
i de guants, també et van servint.

D'imprevist, tens alguna visita?
La pols eixugues, amb el davantal,
complint el que se li demana?
Sortint de "l'apuro" en un instant.

Aquell vell Davantal, de l'àvia,
tan senzill, i el veig tant gran?
Que L'Àvia, molt estimava.
Recordar-lo, en l'àvia estic pensant!

Ramon Maret